

Motion

Både grundlagen och internationella skrivelser anger rätten till bostad som en grundläggande social rättighet. Enligt regeringsformen (1 kap 2§ RF) ska den allmänna trygga rätten till bostad och lagstiftningen ger kommunerna bostadsförsörjningsansvaret. Detta innebär att tillgodose befolkningens efterfrågan på bostäder.

Barnkonventionen artikel 27, som är lag i Sverige sedan 2020, ger alla barn rätt till en levnadsstandard som är tillräckligt bra för att tillgodose deras fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling. Främst avseende mat, kläder och bostad. Kan barnets föräldrar inte uppfylla barnets behov är det konventionsstaternas skyldighet att hjälpa familjen. För att kunna uppfylla andra rättigheter enligt barnkonventionen, såsom rätten till hälsa, utbildning, lek och utveckling är en trygg bostad en central fråga. Enligt FN främjar en lämplig bostad även integration, bidrar till social rättvisa och stärker känslan av trygghet och solidaritet. Rätten till en bostad är därför en grundläggande barnrättsfråga som måste tas på allvar. Idag ser vi ett bostadssystem i Malmö som brister när det kommer till att förverkliga barns rätt till bostad och skälig levnadsstandard.

Statistiken över barnfamiljer som vräks från sina hem är förfärande, men dessvärre även bristfällig. Här syns inte de barnfamiljer som lämnar sina hem innan vräkningen verkställts. Inte heller de barn som tvingas lämna sina hem inom andrahandsmarknaden eller lever på en parallell och instabil hyresmarknad

Alldeles för många barnfamiljer lever nämligen i osäkra bostadsförhållanden. Detta beror på de krav som ställs för hyreskontrakt, höga hyror, långa bostadsköer samtidigt som många av dem som står utanför bostadsmarknaden inte heller uppfyller kraven för att omfattas av socialtjänstlagen. Detta i sin tur leder ofta till att dessa familjer behöver söka sig till en parallell, instabil hyresmarknad av andrahandsuthyrningar, inneboende-arrangemang, hotellrum, campingplatser och köp av hyreskontrakt. Vi saknar dock statistik över hur många barn dessa är och hur deras boendeförhållanden ser ut. Det är en bristfällighet i kunskap om barnens faktiska bostadsförhållanden i Malmö och det leder till att dessa barn blir osynliga i den politiska och samhälleliga debatten. I sammanhanget behöver även barn som lever i trångboddhet lyftas.

För att politiken i Malmö stad ska kunna sätta upp relevanta, mätbara mål kopplade till barns rätt till bostad, behöver vi kunskap om verkligheten inom området.

Vi föreslår därför att kommunfullmäktige beslutar:

Uppdra åt arbetsmarknads- och socialnämnden att kartlägga antalet barn som lever utanför den ordinarie bostadsmarknaden

Uppdra åt arbetsmarknads- och socialnämnden att kartlägga antalet barn som lever i trångboddhet

Malmö 2025-06-13

Nina Jakku (V)

Anfal Mahdi (V)